

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 172/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. K. (1)	czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku z tą zmianą, że działał on publicznie i bez powodu, to jest występek z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 21 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony M. K. (1) wieczorem 13 maja 2017 r. przebywał wraz z M. W. (1) w okolicy przejścia dla pieszych na skrzyżowaniu ulic (...), niedaleko lokalu (...).</p> <p>2. Gdy pokrzywdzony A. M. wraz z kolegą W. J. przeszli przez przejście zostali zaczepieni przez M. K. i M. W..</p> <p>3. Wywiązała się dyskusja, w trakcie której M. K. nagle, bez powodu uderzył jeden raz pięścią w twarz A. M..</p> <p>4. W wyniku tego pokrzywdzony doznał obrażenia ciała w postaci drobnej rany i obrzęku nosa oraz złamania kości nosa bez przemieszczenia odłamów, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.</p>	<p>zeznania A. S.</p> <p>zeznania S. S.</p> <p>cz. zeznania W. J.</p> <p>cz. zeznania A. M.</p> <p>zapis monitoringu</p> <p>opinia</p>	<p>522v</p> <p>522v</p> <p>522v</p> <p>522v</p> <p>13</p> <p>45</p>	
0.1.1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. K. (1)	czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku z tą zmianą, że działał on	

		publicznie i bez powodu, to jest występkiem z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 21 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
5. Oskarżonego M. K. 13 maja 2017 r. nie było na miejscu zdarzenia.	wyjaśnienia M. K. cz. zeznania A. M. cz. zeznania W. J.	522 522v 522v	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-4	zeznania A. S. zeznania S. S. cz. zeznania A. M. cz. zeznania W. J. opinia zapis monitoringu	- treść wskazanych dokumentów, w tym zapisu monitoringu, ujawnionych w trybie art. 405 § 2 k.p.k., nie była kwestionowana przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości, - wiarygodne były zeznania A. S., który co istotne przed dniem zdarzenia nie znał oskarżonego M. K., więc w ocenie sądu jego nazwisko mógł zamieścić w sporządzonych dokumentach tylko na skutek przekazania go przez osoby obecne na miejscu zdarzenia, przeciwne założenie	

	<p>sprzeczne byłyby z zasadami logiki,</p> <p>- wiarygodne były zeznania S. S., który znał osobiście oskarżonego M. K. i rozpoznał go w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych przy zabezpieczeniu i analizie zapisu monitoringu, oczywiście sąd miał na uwadze to, że świadek ten jest funkcjonariuszem Policji, jednakże nie było podstaw do kwestionowania szczerości jego zeznań, gdyż nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, które wskazywałyby na to, że pomawia oskarżonego lub że istniał konflikt między nim,</p> <p>- zeznania pokrzywdzonych zasługiwały na wiarę w części dotyczącej opisu miejsca zdarzenia i zachowania sprawców, gdyż wzajemnie się uzupełniały, a ich treść znalazła potwierdzenie w zapisie monitoringu miejskiego,</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
5	<p>wyjaśnienia M. K.</p> <p>cz. zeznania A. M.</p> <p>cz. zeznania W. J.</p> <p>zeznania J. R.</p>	<p>- sąd nie dał wiary wyjaśnieniom M. K., gdyż sprzeczne z zasadami logiki byłoby przyjęcie, że nie było go na miejscu zdarzenia skoro jego nazwisko jako jednego ze sprawców pojawiło się w relacji przedstawionej niejako „na gorąco” policjantom przybyłym na miejsce zdarzenia, co ujęto w sporządzonych dokumentach, którzy co istotne nie znali go, a nadto został on rozpoznany na monitoringu przez świadka S. S., któremu znany było osobiście, nie ujawniły się przy tym żadne okoliczności, które miałyby wskazywać by pomawiał on oskarżonego,</p> <p>- tym samym wyjaśnienia oskarżonego stanowiły wyłącznie linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej,</p> <p>- sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonych w zakresie stanowczych oświadczeń w przedmiocie udział oskarżonych w zdarzeniu, gdyż bardzo wysokie stężenie alkoholu w organizmie, czyniło wręcz niemożliwym poczynienie tak kategoriycznych spostrzeżeń w tym zakresie, podobnie jak dokonanie szczegółowego</p>	

		<p>opisu napastnika, który przedstawił A. M. na rozprawie, tym bardziej, że przeczył temu zapis monitoringu, z którego wynikało, że mężczyzna zadający cios był wysoki i postawny,</p> <p>- sąd nie dał wiary zeznaniom J. R., gdyż świadek zmieniała wersje przebiegu wydarzeń, w szczególności opis czynności wykonywanych z jej udziałem przez policjantów przybyłych na miejsce zdarzenia, w tym kontekście gdyby prawdą było, że to funkcjonariusze Policji sugerowali świadkowi nazwisko sprawcy, to pojawia się pytanie dlaczego mieliby wskazać tylko nazwisko jednego z oskarżonych a nie obu, takie twierdzenia świadka były nielogiczne,</p>	
	<p>wyjaśnienia M. W.</p> <p>zeznania A. W.</p> <p>zeznania M. S.</p> <p>zeznania M. K.</p> <p>zeznania A. W.</p> <p>pozostałe dowody z dokumentów</p>	<p>- wyjaśnienia M. W. nie miały znaczenia dla oceny sprawstwa M. K., gdyż oskarżony ten co do zasady zasłaniał się niepamięcią odnośnie dnia zdarzenia,</p> <p>- pozostałe wskazane dowody nie miały znaczenia dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>M. K. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Art. 157 § 2 k.k. stanowi, że kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Przepis ten chroni zdrowie osoby przed bezprawną ingerencją ze strony innych ludzi. Skutkiem czynu musi być uszkodzenie ciała tj. naruszenie substancji materialnej ciała człowieka lub rozstrój zdrowia tj. zakłócenie funkcjonowania organizmu bez naruszenia jego integralności. Skutek nie może trwać dłużej niż 7 dni, przy czym nie należy go utożsamiać z okresem niezdolności do pracy, który może być inny.</p>			

Przepis art. 115 § 21 k.k. stanowi, że występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywistego błędnego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

Zgodnie z art. 57a § 1 k.k. skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a nadto na podstawie § 2 sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, chyba że orzeka obowiązek naprawienia szkody, obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązkę na podstawie art. 46 k.k.

Zgodnie z przepisem art. 64 § 1 k.k., jeżeli sprawca skazany za

przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W ocenie Sądu fakty uboczne (poszlaki), które ustalono w toku przewodu sądowego były niewątpliwe. Jednocześnie choć roztrząsane odrębnie dawały możliwość ustalenia kilku wersji przebiegu wydarzeń, to jednakże rozważone zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego prowadziły do jednego możliwego wniosku, że oskarżony dokonał przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Reasumując, zarówno przeprowadzone na rozprawie dowody bezpośrednie – przedstawione we wcześniejszych rozważaniach, jak i wynikające z nich fakty pośrednie rozważane we wzajemnym powiązaniu przy uwzględnieniu logiki wydarzeń, prowadziły do jednoznacznych wniosków dotyczących sprawstwa oskarżonego. Jednocześnie nie

podważało tego to, że poszczególne fakty pośrednie bez korelacji z pozostałymi, mogłyby nasuwać wątpliwości co do poczynionych ustaleń, albowiem rozpatrywane kompleksowo w powiązaniu z dowodami bezpośrednimi prowadziły do wniosków, które w konsekwencji eliminowały te wątpliwości. Tak więc całokształt ujawnionych faktów bezpośrednich i pośrednich pozwolił na poczynienie kategoriycznych ustaleń co do sprawstwa oskarżonego.

Reasumując, sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony 13 maja 2017 r. w N., działając publicznie i bez powodu zaatakował pokrzywdzonego uderzając go jeden raz pięścią w twarz, czym okazał rażące lekceważenie porządku prawnego i spowodował u niego naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, a tym samym, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. Działal przy tym w warunkach z art. 64 § 1 k.k.

Wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, gdyż zdecydował się on na zachowanie niezgodnie z prawem, chociaż bezprawność czynu była

rozpoznawalna i mógł działać zgodnie z normą prawną. Jednocześnie nie zachodziły żadne okoliczności ograniczające lub wyłączające winę.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K. (1)	2	2	<p>- za popełnione przestępstwo na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,</p> <p>- przy wymiarze kary sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanego oskarżonemu przestępstwa, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary wynikające z dyrektyw wskazanych w art. 53 k.k.,</p> <p>- wymierzona kara dolegliwością swoją nie przekraczała stopnia winy, który był znaczny, gdyż oskarżony będąc osobą o normalnym rozwoju miał</p>

świadomość, że zamach na cudze zdrowie stanowi przestępstwo,

- stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki, gdyż godził on w zdrowie innej osoby, oskarżony działał przy tym z zamiarem bezpośrednim, publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- okolicznościami łagodzącymi było to, że oskarżony działał z zamiarem nagłym, spowodowane obrażenia były lekkiego stopnia, a nadto od ponad 10 lat nie popełnił on przestępstwa, co wskazywało na zmianę jego postawy życiowej,

- kara w takim wymiarze spełni przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do samego oskarżonego, gdyż będzie efektywnie wykonywana i będzie jednocześnie napomnieniem, by przestrzegał prawa i nie popełniał przestępstw,

- kara spełni również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które otrzyma czytelny sygnał, że stosowanie przemocy jest niedopuszczalne i spotyka się ze stanowczą reakcją,

4	2	- na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. M. nawiązkę w wysokości 300 zł,	
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	- na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.		

6. 1Podpis	